

то лице имате единъ неприятель отъ колко-то единъ приятель. За да не би да се сумняватъ че не искаме да се произнесж върху случаитѣ въ ваша-та болница, длженъ съмъ да ви обадж, че дѣйстви-телно случаи-тѣ, що видѣхъ, сж *холерически* въ разни степени, и че азъ видѣхъ да излѣчите мно-го случаи, които признавамъ и, не бихъ се заелъ и не бихъ мислялъ да излѣкувамъ.“

Това бѣше свидѣтелство-то, честно свидѣтелство, на единъ противникъ. Той се убѣди съ собствен-ни-тѣ си очи, че други-тѣ лѣкари осжждатъ омио-патиа-та само отъ незнание и прѣдрасждокъ. По-дигравачи-тѣ на омиопатиа-та отказватъ да ис-питатъ това врѣху кое-то говоржтъ и ако ги по-нитате като какво знажтъ за омиопатиа-та която у-коряватъ, тѣ, като честни хора, ако сж, трѣбва да се признажтъ че нищо не знажтъ.

Мѣжду доводи-тѣ съ които противници-тѣ на омиопатиа-та си служжтъ за да докажтъ нейно-то нищожество, сж обикновенно следујущи-тѣ най-главни-тѣ:

1) *Вѣра-та*. Казватъ противници-тѣ, че рас-положение-то на ума-тъ на страдалеца-тъ много дѣйствувало врѣху болѣсть-та, и ако единъ омио-патъ изцѣри нѣкого, то това е станжло не отъ лѣ-кови-тѣ му, но отъ това душевно расположение на болниа-тъ.

На това ние ще отговориме, че при малки-тѣ дѣтца и животни-тѣ не може да се говори за вѣ-